

A gondviselésről-----2006.11.14.

2006.11.14. A gondviselés az emberi életnek során nem azt tartja fontosnak, ami a földi ember javát szolgálja, hanem azt tartja elsődlegesen fontosnak, hogy az emberi lélek tudjon fejlődni. Meg tudjon szabadulni attól a megkötöttségeitől, amit évtizedeken keresztül magáévá tett, vagyis fontosnak tartotta az életében. Ezek lehetnek jó tulajdonságok is de legtöbbször az ember saját maga alkotta rossz berögződéseiből adódik az emberek megkötöttsége. Mindig arra kell elsődlegesen gondolnotok, hogy bármit akartok azt ne magatok akarjátok, hanem a lelketekben élő Jézus legyen az, aki irányít benneteket. Az irányítás leginkább abból áll a részletekről, hogy elhiszitek, hogy van gondviselőtök, de már a valóságban nem mindig tudtok úgy élni és cselekedni mintha lenne gondviselőtök. Arra kellene a hangsúlyt helyeznetek, hogy mindig arra figyeljétek, amit a lelketekben megéreztek és a szerint is cselekedjétek. Van amikor nem tudjátok felismerni a tiszta égi tanítást, amit küldünk a számotokra, mert mással vagytok elfoglalva, a lelketek nem hangolódik a Jézus adta lehetőségek irányába. Mindig nagyon nehéz az amikor a lelketek elidőzik valami mellett, ami akadályozza a felismerését a jónak a tisztának. Ehelyett mindig a másik akadályozó feladatot választjátok, ami szerint nem tudtok mást tenni csak idegeskedni vagy éppen feszültségben élni. Próbáljátok elgondolkozni azon, hogy valóban érdemes –e a nehezebb feladatokat vállalni a helyes és a könnyebben élhető feladat helyett. Mindig az Isten gondviselő szeretete az, ami elvezet benneteket arra az útra, ahol nem kell mást tennetek csak az Istenre figyelve élni az életeteket és az Isten megad hozzá mindazt amire csak szükségetek van. Mindig rá figyeljétek és akkor nem kell aggódnotok a mindennapjaitokért, hogy hogyan fogtok megélni és egyéb dolgokat elrendezni. Mindig az Isten az, aki elrendezi az Ő gyermekei sorsát, csak figyeljétek rá és hagyjátok a lelketeket szabadnak, hogy Ő mindig eltudja érni a ti szíveteket és meglágyítja, ha egy kicsit megkeményedett, vagy elkeseredett. Ő mindenben a ti javatokat akarja, de nem tudja megtenni, ha hiányzik belőletek az a meggyőződés, hogy van Istenetek és Ő az, aki elrendezi a mindennapjaitokat és annak gondjait is, ha valóban reá figyeltek. Mindig van kiút és nem kell elkeseredni még a legnehezebb esetekben sem, mert Isten mindenható és mindent tudó. Tudja, hogy nektek mire van szükségetek a lelketek fejlődése érdekében. Van, hogy ez nem egyezik meg a ti akaratotokkal, mert ti másként szeretnétek élni, de Ő látja, hogy a többi feladat megoldásához mit kell elvégeznetek, hogy sikeres legyen a földi életetek. Ez mindig attól függ, hogy mennyire vagytok elkeseredve, mert a vigasztalás az állandó, csak nem tudjátok észre venni sem, mert az elkeseredés erősebb a lelketekben mint az élő hit, ami elvezet benneteket arra az útra, ahol megtaláljátok a ti gondviselőtöket. Mindig az legyen az elsődleges a számotokra, hogy tudjátok magatokat az Istenre bízni, ez olyan értelemben nagyon fontos, hogy ne legyen bennetek olyan akadály, ami miatt megakad bennetek az a jó érzés, hogy van Istenünk, aki a mi gondviselőnk és még a hajunk szálait is számon tartja. Mindig gondoljátok arra az ígéreszre amikor az erdők és a mezők liliomairól beszél Jézus, hogy mennyire igaz, mert azokat senki sem táplálja és gondozza és mégis milyen szépen fejlődnek és virágoznak. Őket is az Isten az ő gondviselőjük tartja életben, illetve gondoskodik róluk bőséges esővel és napfényel. És mindenük megvan amire szüksége van egy növénynek, hogy éljen és fejlődni tudjon. Hát akkor az Ő gyermekeiről miért ne gondoskodna, örömmel teszi azt, mert Ő veletek együtt örül, ha lássa, hogy ti elégedettek és kiegyensúlyozottak vagytok. A gondviselésről szóló példabeszéd az egyik alapja az evangéliumoknak, mert ebben ténylegesen kell az embereknek megtenni azt, ami abban le van írva, ahhoz hogy az Isten valóban a segítségükre tudjon lenni, mert a hit az alapja a gondviselésnek. Ez olyan mint az ház építkezése, ahol az alapokat kell nagyon megerősíteni ahhoz, hogy a többi rárakott terhet eltudja viselni, illetve megtartani azt. Testvéreim a hit olyan mint a kőkemény fa, amit nem lehet egykönnyen elválni sem, mert a keménysége miatt az ember néha akadályba ütközik szerszámaival. De a megkeményedett hit is meglágyulhat, meglazulhat, ha az ember nem fordít rá kellő időt annak ápolására. Az ápolás az abból áll, hogy mindig az Istenre figyelve élitek az életeteket. Az élet az nagyon fontos eseménye a mindennapjaitoknak, mert az élet egyenlő az Isteni szeretet adta lehetőséggel. Ámen.